

BLOD

MOR & DOTTER

Scen I-V

Copyright Annika Boholm, maj 2018.

Blod.

sid 2.

SCEN 1a, EXT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera. Stor helbild.

Mor och dotter springer som skållade råttor mellan lekplatsens förströelser: provar en gunga, springer till rutschkanan, ångrar sig, kör tåget, åker rutschkana, rider på gunghästen, gungar i en annan gunga, tittar ut genom en glugg, klättrar upp på tåget, sätter sig i rutschkanans trappa, etc. Terapeuterna sitter på ett staket och tittar på.

SCEN 1b, EXT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera.

Alla fyra i varsin gunga.

Terapeuterna:

Vem börjar idag?

Dotter:

Jag vaknar om nätterna och ser en liten flicka... hon är alldeles ensam... allt är svart... hon ropar på hjälp.

Mor:

Mm, det där känner jag igen - jag brukar drömma att jag kör en bil som inte har nån broms.

Blod.

sid 3.

SCEN 2, EXT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera.

Mor och dotter rider på varsin gunghäst. En av terapeuterna kör tåget, den andra sitter i trappen.

Mor:

Hon var pappas flicka från födseln. Jag kände mig väldigt utanför.

Dotter

Min värld gick i tusen bitar när ni skilde er pappa och du.

Terapeuterna:

Vad -

Dotter

Alla bråk allt blod jag var livrädd

Terapeuterna:

För -

Dotter

Allra värst var det när det blev tyst

Terapeuterna:

Hur -

Mor:

Hur tror du inte det var för mig då?

Blod.

sid 4.

SCEN 3, EXT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera.

Mor och dotter åker i rutschkanan - uppför trappen, ner för kanan, uppför trappen, nerför kanan - om och om igen. Terapeuterna sitter inkrupna i "huset".

Dotter:

Varför fick jag ingen hjälp med läxorna?

Mor:

Det får du fråga din far om - du bodde ju hos han.

Dotter:

Jag kunde inte koncentrera mig, jag kunde inte tänka, jag trodde jag var dum i huvudet.

Mor:

Du har alltid valt din pappa, jag kommer ihåg på din examen, du brydde dig bara om hans nya barn.

Dotter:

(Slår knytnäven hårt i rutschkanan)

Men snälla mamma, Sofia hade dig, Elin var helt ensam.

Mor:

Du är precis som han.

Blod.

sid 5.

SCEN 4, EXT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - NATT

Fast kamera.

Alla fyra åker runt i en karusell. Terapeuterna har små hemsydda handdockor - närmast en påse bara - en på varje hand. Mor och dotter - med en varg respektive ett rådjur på huvudet - trampar allt vad tygen håller, terapeuterna åker med, viftar med dockorna och skrattar högt.

SCEN 5, EXT. TERAPEUTERNAS MOTTAGNINGSRUM - DAG

Fast kamera.

Sessionen har inte hunnit börja. Dotter knyter skärpet, drar åt tofsen och stryker på sitt typiska vis handen över håret. Mor iakttar henne.

Mor:

Jag förstår inte, varför vill du
inte vara söt?

Dotter söker terapeuternas blickar. De tittar bort.